

ת"פ 62962/06/21 - מדינת ישראל נגד אביאל כהן, אלברט טאויזר, אביחי פרטוש

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 62962-06-21 מדינת ישראל נ' כהן(עציר) ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט יואל עדן המאשימה:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דרור שטורק - פמ"ד
נגד הנאשמים		1. אביאל כהן 2. אלברט טאויזר 3. אביחי פרטוש ע"י ב"כ עו"ד אהוד בן יהודה 4. יוחאי ממון ע"י ב"כ עו"ד שחר חצרוני

גזר דין לנאשמים 3 ו- 4

האישום והסדר הטיעון

1. נאשמים 3 ו-4 הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן (כא/2), במסגרת הסדר טיעון - בעבירות של סיוע לייבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 + 19 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, ונאשם 3 הורשע בנוסף בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).

על פי האישום הראשון המיוחס לנאשמים 1 ו- 4, קשר נאשם 1 קשר עם אחרים ("האחרים") לייבא מבלגיה לישראל סם מסוכן מסוג MDMA בכמות מסחרית גדולה ("חבילה הסם").

במסגרת הקשר ולשם קידומו, הצטייד נאשם 1 במכשיר נייד ששימש אותו כטלפון מבצעי לשם הוצאת היבוא אל הפועל, והפעיל אותו בסמוך לתאריך 30.5.21, מועד המשלוח של הסם לארץ.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 26.5.21, שלחו האחרים מבלגיה לישראל באמצעות חברת שילוח, את חבילת הסם שהכילה כ- 3.2 ק"ג נטו של סם מסוכן מסוג MDMA שהוסלק בתוך פסלוני חרסינה.

עמוד 1

נאשם 1 או מי מטעמו מסרו לחברת השילוח את הפרטים לשם משלוח חבילת הסם עבורו, לכתובת של נאשם 1 עבור שם נמען פיקטיבי - yoni dasoosh ומספר טלפון 972-50-266425 השייך לטלפון המבצעי הנ"ל.

בתאריך 1.6.21, אותרה חבילת הסם ע"י חוקרי המכס ובתאריך 7.6.21 הועברה החבילה לחזקת משטרת ישראל, מבלי שהנאשם 1 היה מודע לכך. השוטרים הוציאו חלק מהסם מהחבילה והשאירו בחבילה סם מסוכן במשקל של כ - 400 גרם.

בתאריך 5.6.21, נפגשו נאשמים 1 ו- 4 ונאשם 4 מסר לנאשם 1 מכשיר טלפון סלולארי ("**המכשיר**") לאחר שהכניס לתוכו את כרטיס ה sim של הטלפון המבצעי, שמספרו מופיע על גבי חבילת הסם. בהמשך, מסר נאשם 4 לנאשם 1 בהודעה טלפונית את הקוד לפתיחת המכשיר.

בתאריך 9.6.21 סמוך לשעה 14:00, שוטר אשר התחזה לנציג חברת שליחויות של דואר ישראל ("**השוטר**") התקשר למספר הטלפון הנייד שהופיע על גבי חבילת הסם. נאשם 1 ענה לטלפון, אישר לשוטר ששמו "יוני" כשמו של הנמען הרשום על גבי חבילת הסם, ותיאם עם השוטר שיגיע לכתובתו, המצוינת על חבילת הסם, לצורך מסירתה.

בהמשך למתואר לעיל, הגיע השוטר עם החבילה לכתובתו של נאשם 1, התקשר אליו ואמר לו שהוא ממתין לו למטה עם החבילה. כעבור מספר דקות, ירד נאשם 1 מהבניין וסימן לשוטר להתקרב אליו, הזדהה בפניו כ"יוני", כפי שמופיע על חבילת הסם, חתם על אישור קבלת החבילה מידי השוטר ועזב את המקום כשחבילת הסם בידו.

מיד לאחר מכן, עלה נאשם 1 על מונית שהוזמנה לכתובתו שבידו חבילת הסם והתיישב במושב האחורי. במהלך הנסיעה, צילם נאשם 1 את החבילה באמצעות מכשיר הטלפון שלו ושלח את התמונות למכשיר הטלפון של נאשם 4.

במסגרת פעילות משטרתית יזומה, עצרו שוטרים את המונית ונאשם 1 נעצר כשהוא יושב במושב האחורי ובסמוך אליו חבילת הסם.

במעשיו כמתואר בעובדות לעיל, ייבא נאשם 1 שלא כדין סם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של 3.2 ק"ג ונאשם 4 סייע לו בכך. בנוסף החזיק נאשם 1 בסם מסוכן מסוג MDMA במשקל של כ - 400 גרם, וזאת שלא כדין ושלא לצריכתו העצמית.

על פי האישום השני המיוחס לנאשמים 2 ו- 3, קשר נאשם 2 קשר עם אחרים ("**האחרים**"), לייבא מבלגיה לישראל סם מסוכן מסוג MDMA בכמות מסחרית גדולה ("**חבילת הסם השנייה**").

במסגרת הקשר ולשם קידומו הצטייד נאשם 2 במכשיר הנייד ששימש אותו כטלפון מבצעי לשם הוצאת הייבוא אל הפועל, והפעיל אותו בסמוך לתאריך 30.5.21, מועד המשלוח של הסם לארץ.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 26.5.21, שלחו האחרים מבלגיה לישראל באמצעות חברת שילוח, את חבילת הסם השנייה שהכילה כ - 3.2 ק"ג נטו של סם מסוכן מסוג MDMA שהוסלק בתוך פסלוני חרסינה.

נאשם 2 או מי מטעמו מסרו לחברת השילוח את הפרטים לשם משלוח חבילת הסם השנייה עבורו, לכתובת של נאשם 2, עבור שם נמען פיקטיבי - Eli Atias ומספר טלפון: 972-50-2620490 ששייך לטלפון המבצעי הנ"ל.

בתאריך 1.6.21, אותרה חבילת הסם השנייה ע"י חוקרי המכס ובתאריך 7.6.21 הועברה החבילה לחזקת משטרת ישראל, מבלי שנאשם 2 היה מודע לכך. השוטרים הוציאו חלק מהסם מהחבילה והשאירו בחבילה סם מסוכן במשקל של כ - 400 גרם.

בתאריך 9.6.21 סמוך לשעה 14:00, שוטר אשר התחזה לנציג חברת שליחויות של דואר ישראל ("**השוטר**"), התקשר למספר הטלפון הנייד שהופיע על גבי חבילת הסם השנייה. נאשם 3 ענה לטלפון, אישר לשוטר ששמו "אלי אטיאס", כשמו של הנמען הרשום על גבי החבילה השנייה ("**אלי**") ושהמשלוח צריך להגיע עבורו, לכתובתו של נאשם 2 הרשומה על גבי חבילת הסם השנייה. השוטר הודיע לנאשם 3 שהוא יגיע לכתובת האמורה על מנת למסור את החבילה, בעוד כשעה.

בהמשך לכך, הגיע השוטר עם חבילת הסם השנייה לכתובתו של נאשם 2. בד בבד, שלח נאשם 3 הודעת SMS למכשיר הטלפון של נאשם 2 והודיע לו שהשליח הגיע.

נאשם 2 ניגש לשוטר והשוטר שאלו "האם אתה אלי?" נאשם 2 ענה לשוטר ששלחו אותו אליו, או בדומה לכך. השוטר ביקש מנאשם 2 שיציג לו תעודת זהות, נאשם 2 הציג לשוטר את תעודת הזהות שלו וחתם על טופס קבלת המשלוח. מיד לאחר מכן, מסר השוטר את חבילת הסם השנייה לנאשם 2, ונאשם 2 עזב את המקום שבידו חבילת הסם. מיד לאחר מכן נעצר נאשם 2 ע"י השוטרים כשבידו חבילת הסם השנייה.

בעת מעצרו של נאשם 3, נתפס על גופו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 7.137 גרם נטו שהוחזק על ידו שלא כדין ושלא לצריכתו העצמית.

נאשם 2, במעשיו כמתואר בעובדות לעיל, ייבא שלא כדין סם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של 3.2 ק"ג, ונאשם 3 סייע לו בכך. בנוסף, החזיק נאשם 2 בסם מסוכן מסוג MDMA במשקל של כ - 400 גרם, וזאת שלא כדין ושלא לצריכתו העצמית.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו ארבעת הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן (כא/2), והורשעו בעבירות המפורטות בו.

נאשמים 1 ו- 2 הורשעו בכתב האישום המתוקן בעבירות של ייבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בעניינם היתה הסכמה עונשית חלקית לפיה המאשימה תעתור לגזור על כל אחד מהם 50 חדשי מאסר וענישה נלווית, וההגנה תוכל לטעון לעונש כראות עיניה. גזר הדין ביחס לנאשמים 1-2 ניתן ביום 14.6.22 ובמסגרתו נדון כל אחד מהם למאסר למשך 45 חודשים, ועונשים נוספים כמפורט בגזר הדין.

ביחס לנאשמים 3 ו- 4 אין הסכמה עונשית בין הצדדים בין הצדדים וכל צד יוכל לטעון לפי שיקול דעתו.

הראיות לעונש

3. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעונש ביחס לנאשמים 3-4, שניהם נעדרו עבר פלילי.

מטעם נאשם 3 הוגשו בראיות לעונש מסמכים הכוללים אישור בדבר היות רעייתו בהיריון מתקדם, ובאשר לנכות בנו שהוא מטפל בו (נ/1).

מטעם נאשם 4 העידו בראיות לעונש אמו ומעסיקו, והוגש מסמך רפואי (נ/2).

אמו של נאשם 4 העידה על הסיוע שקיבלה ממנו בעקבות תאונת דרכים שעברה בילדותו, על דברים שעשה לטובת המשפחה, ועל עזרה שעזר ועודנו עוזר בבית. צוין כי נאשם 4 מודע לחומרת המעשה, והוא מצטער מאוד על כך.

מעסיקו של נאשם 4 העיד כי קיבל פניה מאמו, בבקשה לעזור בשיקום בנה, הוא מכיר אותם באופן אישי ונענה בחיוב. מהר מאוד גילה בחור חרוץ, מוכשר עם רצון ללמוד ולהתקדם, והיום הוא משולב בחברה באופן קבוע. נאשם 4 יצא ללימודים, וקיים חוזה עבודה כדי שילמד להיות מנהל עבודה בזמן הזה על חשבונם.

תסקירי שירות מבחן

4. **בענינו של נאשם 3** הוגשו שני תסקירים - בתסקיר הראשון מפורטות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות אשר לא יפורטו מפאת צנעת הפרט. נאשם 3 עובד כנהג מונית, אב לשני ילדים, מתגורר עם בת זוגו ושני ילדיה, ופורטו נסיבות ביחס לאירוע משברי כשנה קודם לכן והשפעתו עליו.

נאשם 3 הועמד בפיקוח שירות המבחן במסגרת הליך המעצר, ושולב בקבוצה של נתונים במעצר בית, הגיע לטיפול בקבוצה באופן סדיר, לקח חלק משמעותי בקבוצה והתייחס ברצינות להליך הטיפול. מהתסקיר הראשון עלתה בעייתיות בשאלת קבלת האחריות, הגם שנכתב בתסקיר כי הוא לקח אחריות מלאה, מהמפורט בו עלתה בעייתיות ובדין שהתקיים לאחר מכן חזר נאשם 3 והודה בכל עובדות כתב האישום המתוקן.

שירות המבחן התרשם מפער בין תמונה חיובית ומתפקדת שהציג נאשם 3 בפניהם, לבין האישומים המיוחסים לו, והתבקשה דחיה למעקב הן לצורך בדיקות סמים נוספות, והן לשיתוף הפעולה בקבוצה הטיפולית.

בתסקיר השני מיום 5.9.22, ציין שירות המבחן את השתלבות נאשם 3 בקבוצת עצורי בית במשך 9 חודשים, רכישת כלים ולמידה להימנע מגורמי סיכון עתידיים, וכל אלו לטעמו של שירות המבחן מהווים גורמים מגבירי סיכוי לשיקום.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מביע מודעות לחומרת מעשיו, רצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי וההליך המשפטי היה עבורו משמעותי ומציב גבול ברור, תוך שהוא מבטא הבנה לקשייו ולתהליך הטיפול שיעליו להמשיך ולעבור, ומבטא נכונות להמשיך השתלבות בטיפול קבוצתי ארוך טווח. שירות המבחן מתרשם מהפחתה בסיכון בביצוע עבירות, אשר צפויה לפחות עם המשך בהעמקת התהליך הטיפולי. שירות המבחן המליץ על צו מבחן לשנה, של"צ בהיקף 340 שעות וענישה נלווית.

5. **בענינו של נאשם 4** הוגשו שני תסקירים - בתסקיר הראשון פורטו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, צוין כי הוא עובד בחברת בנייה, וממכתב המלצה ממעסיקו עולה כי הוא אדם ועובד חרוץ ומסור ובעל מוטיבציה גבוהה ורצון להשתנות, ללמוד ולהתקדם.

ביחס לעבירה, צוין כי נאשם 4 לקח אחריות מילולית על ביצועה, לצד קושי לזהות ולבחון באופן מעמיק בעניינו את התנהלותו ובחירותיו. לאור בעייתיות אשר עלתה מהתסקיר ביחס לקבלת האחריות, בדיון שהתקיים לאחר מכן, הבהיר ב"כ נאשם 4 כי נאשם 4 הבין, ידע, או לכל הפחות שיער כי במפגש בו העביר את הטלפון הסלולארי לנאשם 1, מדובר במכשיר שיסייע בהבאת סמים. ונאשם 4 אישר את הדברים.

שירות המבחן התרשם כי נאשם 4 מבטא רצון לניהול חיים נורמטיבי, מורתע ממעצרו ומההליך המשפטי וביטא הסכמה מילולית לשתף פעולה ולהשתלב בטיפול קבוצתי, מנגד התרשם שירות המבחן כי נאשם 4 נוטה למזער ולטשטש את חלקו, ובמכלול השיקולים העריך קיומה של רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות עוברת חוק, והמליץ על תקופת ניסיון טיפולית לשילובו בקבוצת צעירים.

מהתסקיר השני עולה כי נאשם 4 השתלב בקבוצה טיפולית המתנהלת בשירות המבחן, הגיע לכל המפגשים בזמן, וניכר כי מייחס חשיבות ורצינות להזדמנות שניתנה לו, ומביע מוטיבציה להיעזר בטיפול הקבוצתי. להתרשמות שירות המבחן נאשם 4 משקיע מאמצים להשתלב בקבוצה, ועובר תהליך של התבוננות פנימית וביקורתית. בדיקות סמים שבוצעו נמצאו נקיות. בהתחשב בגילו הצעיר של נאשם 4 וההתרשמות כי הוא נמצא בצומת דרכים משמעותית וטיפול קבוצתי יכול לסייע לו לחזק דפוסי התנהגות חיוביים ומתפקדים, ולצמצם את רמת הסיכון מהתנהגותו, הומלץ לתת עדיפות לאלטרנטיבה השיקומית, ולהטיל צו מבחן לשנה, של"צ בהיקף של 350 שעות, וענישה נלווית.

טענות הצדדים:

6. **טענות ב"כ המאשימה:**

לטענת ב"כ המאשימה הערך החברתי שנפגע ממעשיו נאשמים 3-4 הינו הצורך בשמירה על הציבור מפני פגיעתם הקשה של הסמים המסוכנים בגוף ובנפש, ולעבירות הסמים פוטנציאל נזק עצום. ובתי המשפט הביעו את הצורך בענישה מרתיעה של כל המעורבים בשרשרת הסם לצורך מאבק ומיגור נגע הסמים. לאור סוגם וכמותם הגדולה של הסמים שנאשמים 3, 4 סייעו ביבואם, יש להחמיר עימם ולהשית ענישה שיהיה בה כדי לשקף את מידת הפגיעה בערכים החברתיים, פגיעה גבוהה נוכח פוטנציאל הנזק המשמעותי הקיים במעשיהם.

נטען כי נאשם 3, 4 שימשו ביוזעין חוליה משמעותית בשרשרת הפצת הסם, מעורבותם עמוקה, הם סייעו לאחרים אשר קשרו קשר, והדבר הצריך תכנון מוקדם, חלקם היחסי של נאשמים 3, 4 הינו של תפקיד מרכזי וחיוני בשרשרת הפצת הסמים, ואלמלא היו מסייעים לייבוא הסם יכול ולא ניתן היה לייבאו.

נטען כי יש להטיל גם קנס הולם וגבוה, הואיל ומדובר בעבירות המבוצעות בשל בצע כסף. נטען כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן לעונש, החורגת חריגה משמעותית מרף הענישה ההולם ויש לתת משקל לשיקולי הרתעת הרבים והיחיד, ולהטיל ענישה משמעותית.

התבקש להשית על כל אחד מנאשמים 3, 4 עונש שהוא במחצית העונש שנקבע לנאשמים 1 ו-2, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, פסילת רישיון נהיגה, קנס הולם בגובה של עשרות אלפי שקלים. בנוסף התבקש להטיל על נאשם 3, 6 חודשי מאסר נוספים לריצוי במצטבר לכל עונש אחר בגין עבירת החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית.

כן התבקש שלא לחרוג ממתחם העונש ההולם. נטען כי נאשם 3 אמנם היה בקשר עם שירות המבחן אבל קשר זה לא עלה לכדי שיקום, כפי שנקבע בחוק ובפסיקה, וכך גם בעניינו של נאשם 4.

7. טענות ב"כ נאשם 3:

התבקש לגזור על נאשם 3 עונש שבמהותו יהיה עונש שיקומי ולא מאסר לריצוי בפועל.

מעמדו של נאשם 3 מבחינת ההיררכיה העבריינית הינו של מסייע, אך גם בעבירות סיוע יש גוונים. נאשם 3 לא היה חלק מקשירת הקשר ולא היה במעגל הפנימי של מי שהתארגן מתוך מטרה להביא מארץ זרה למדינת ישראל סמים, ולא היה במעגל הראשון של ההתארגנות. הסיוע שלו לא מתחיל עובר לייבוא הסם.

נטען כי הסמים הגיעו כבר למדינת ישראל בלי קשר למה שנאשם 3 עשה או לא עשה. נטען כי נאשם 3 היה חוליה מקשרת, מתאמת בהודעת SMS. זה חמור אבל זה לא ברף של עבירה שמחייב מאסר בפועל.

מדובר בנאשם ששירת שירות צבאי מלא, עובר להסתבכותו בתיק זה אירעה טרגדיה אנושית ממדרגה ראשונה שגרמה להתדרדרותו. נאשם 3 הוא אדם נורמטיבי, שירת בצה"ל בגולני, עובד שנים רבות כנהג מונית, לא עברין ולא מסתבך.

נאשם 3 נמצא במסלול שיקומי ויש במשמעות של תיקון 113 סיכוי ממשי לשיקום.

צוין כי יש לבני הזוג ילד בדרגה גבוהה של נכות, ושאינו יכול לתפקד, והנאשם 3 מטפל בו ימים כלילות כמו כל הורה, אף שזה לא הבן הביולוגי שלו, והוא משמש לו כאב לכל דבר.

שליחתו של נאשם 3 לבית הסוהר משמעותה לגדוע מאותו ילד גם את העזרה בכל המובנים.

כמו כן, אמור להיוולד לנאשם 3 ילד נוסף.

נטען כי המלצת שירות המבחן לא באה בעלמא, שירות המבחן מציין את התנהגותו, לקיחת אחריות, ושיתוף פעולה המלא של נאשם 3, היותו פעיל בפעילות הקבוצתית, והתסקיר מעלה סיכויי שיקום.

נטען כי נאשם 3 נמצא נקי מסמים, ולהערכת שירות המבחן הסיכוי להישנות עבירות היא פחותה ורמת המסוכנות בינונית.

עניין שיקומו של נאשם הוא עניין מרכזי וחשוב וגם אם יקבע שמתחם העונש מתחיל במאסר בפועל, בית המשפט רשאי לחרוג בשל שיקולי שיקום.

נטען כי מהתסקירים עולה שהנאשם נמצא בשיאו של הליך שיקום, הן מבחינת שיתוף הפעולה, ההטמעה של הפסול במעשיו, המוטיבציה שלו להמשיך לשתף פעולה עם שירות המבחן וכל האמור בתסקיר שירות המבחן.

אין מניעה לקבל את המלצות שירות המבחן, וצוין כי יש גם הסכמה לעבודות שירות.

עוד צוין כי נאשם 3 היה עצור שלושה חודשים במעצר מלא ויש להתחשב בכך לעניין העונש. לעניין בקשת המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה, אין הצדקה לפסול את הרישיון, אין לנאשם 3 הרשעות קודמות בסמים, אין טענה כי עשה שימוש ברישיון נהיגה בזמן שהוא תחת השפעת סמים, ולנאשם 3 יש רישיון להסעת רכב נכה כאשר זה מתייחס לבנו, ויש רכב מיוחד של נכה שהוא נוהג אותו, כך שעניין פסילת הרישיון הוא עניין מהותי וקריטי, ואם יש צורך בפסילה, התבקש שתהיה מותנית ולא בפועל.

נאשם 3 אמר כי הוא מתחרט על מעשיו, כל חייו שירת למען המדינה, הוא מודע למעשיו, עדיין בטיפול אשר עוזר לו מאוד ותורם לו, עבר כברת דרך ושמח שעובר את הטיפול, ומאמין שזה לעולם לא יקרה שוב, שילם מחיר כבד מידי ועדיין משלם.

נאשם 3 אמר כי רוצה לתמוך בילד שאינו הבן הביולוגי שלו והוא מגדלו 10 שנים, הוא נכה בנכות גבוהה וסובל והוא עוזר לו והוא מבקש להמשיך לעזור לו, ורוצה לתמוך גם בבן שיוולד.

8. **טענות ב"כ הנאשם 4:**

נאשם 4 הודה בכתב אישום מתוקן שהוא הבסיס להסדר הטיעון ולא ניתן לחרוג מעובדותיו. נאשם 4 לקח אחריות מלאה על מעשיו, ורק על זה הוא יכול להיענש. כתב האישום המתוקן ותוספת ההבהרה שניתנה בדיון לאחר התסקיר הראשון אינם מצדיקים עונש משמעותי, בטח לא כזה הכולל מאסר אפילו לא על דרך של עבודות שירות.

נטען כי כשקוראים את כתב האישום המתוקן כנגד נאשם 4, ברור שמדובר בסיוע ברמה נמוכה ביותר, שמתחם העונש שלו נע בין התחייבות, או עיצום כספי או אי הרשעה למאסר מותנה.

נאשם 4 "נכנס לתמונה" רק ביום 5.6.21, הוא לא היה בין הקושרים, הסם נשלח ע"י אחרים כבר ביום 26.5.21 על פי עובדה 3 לכתב האישום המתוקן, הסם הגיע לארץ ביום 1.6.21 שאז אותר ע"י חוקרי המכס. בכל ההתנהלות הזו נאשם 4 בכלל לא קיים, אין לו חלק, ולא מואשם במעשה כזה או אחר. 5 ימים לאחר שהיבוא בוצע והסמים בארץ, נאשם 4 עושה מעשה, ויש לגזור את העונש על פי מעשהו.

נטען כי מדובר ברמה המינורית ביותר של עבירת הסיוע. גם ללא מעשיו של נאשם 4, הייבוא הזה כבר התבצע, הסמים הגיעו לארץ, וגם לא היה טורח לעזור לקרוב משפחתו נאשם 1, אז כנראה היו פותרים בדרך אחרת מבלי להידרש לטלפון של נאשם 4.

נאשם 4 לא היה בתכנון המוקדם, לכן הסיוע שלו לא קדם לביצוע העבירה העיקרית, הסמים כבר נחתו בארץ, הגיעו 5 ימים לפני כן, מידת תרומתו היא אפסית אם בכלל.

יש שוני בין סיוע לסיוע, לא ניתן לגזור גזרה שווה בין מסייע לקבל את הסמים ולהעביר לאחר, או להטמין את הסמים במזוודה, או מסייע שנתן את הפרטים שהחבילה תגיע אליו וכו'. עוד ברור שמסייע שנתן טלפון ודאג להפעיל סים מבצעי לפני שהסמים מגיעים לארץ אי אפשר להשוות אותו למעשים שמיוחסים לנאשם 4. ברור שמעשיו של נאשם 4 בדרגת סיוע מינורית ביותר שלא ניתן להטיל בגינם עונש מוחשי.

הועלתה טענה נוספת על כי קיימת שאלה מה הסם שנאשם 4 שיער כי מדובר בו.

ייתכן כבר עתה כי יש לדחות טענה זו, אשר עולה ממנה שוב בעייתיות בשאלת קבלת האחריות. כתב האישום המתוקן מתייחס לסיוע לייבוא הסמים המסוכנים המסוימים ובכמות המסוימת המפורטת בו, וסעיף 11 לאישום הראשון בכתב האישום המתוקן מפרט את מעשיו של נאשם 1, כולל סוג הסם והמשקל, ונכתב בו כי "**והנאשם 4 במעשיו כמתואר בעובדות לעיל, סייע לו בכך**". טענה זו מאת ב"כ נאשם 4 אינה מתיישבת עם כתב האישום המתוקן וחותרת תחת הודאת נאשם 4, וטוב היה לו טענה זו לא נטענה כלל, בפרט לאחר שבעקבות התסקיר הראשון והבעייתיות שעלתה בו בקבלת האחריות, נדרשה התייחסות לעניין זה.

נטען כי נאשם 4 בן 27, ללא הרשעות קודמות, הוא בדרך חדשה, הודה בהזדמנות ראשונה, כתב האישום תוקן, לקח אחריות מלאה, והביע חרטה כנה ואמיתית. נאשם 4 שהה במעצר כמעט 3 חודשים פחות שבוע, ומאז ששוחרר היה

במעצר בית מלא עד פברואר 2022 שאז הותר לו לצאת לעבודה, ועדיין הוא בתנאים מגבילים, והוא סובל מבעיה רפואית נשימתית שהוחמרה במסגרת המעצר.

נאשם 4 השתלב בשירות המבחן בטיפול קבוצתי, מסר בדיקות סמים שמצביעות על ניקיון, שירות המבחן מדבר על כך שנמצא בצומת דרכים בחייו, יש לתת אלטרנטיבה לשיקומו, רמת הסיכון פחתה משמעותית.

התבקש להעמיד את נאשם 4 בצו מבחן, ונאמר כי זה יכול להיות גם למשך שנתיים עם של"צ מוגבר.

נאשם 4 אמר שהוא רוצה להתנצל ומקבל אחריות מלאה, ציין כי התחיל תהליך בשירות המבחן, ובעבודה חדשה, ומקווה כי למען העתיד תהיה לו אפשרות להמשיך בדרך.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

9. בביצוע העבירות פגעו נאשמים 3 ו-4 בערכים המוגנים שביסודן שהם שמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק, שלום הציבור, בריאות הציבור והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות הנובעות מעבירות הסמים.

כל אחד מהנאשמים 3 ו-4 ביצע עבירת סיוע ליבוא סמים מסוכנים, ונאשם 3 גם עבירת החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

עבירות יבוא סמים מסוכנים הינן מהחמורות שבעבירות הסמים, וצריכות למענה עונשי מחמיר. הצורך להטיל ענישה מחמירה בעבירות סמים בכלל, ובעבירות של יבוא סמים מסוכנים בפרט, נקבע בשורה ארוכה של פסקי דין, תוך שהודגש הצורך לתת משקל לשיקולי ההרתעה, הרתעת היחיד והרתעת הרבים, וכי שיקולים אלו צריכים לקבל את המקום המרכזי בשיקולי הענישה, ושיקוליו האישיים של העבריין נסוגים ברגל מפני שיקולי ההרתעה.

ביחס לחומרת עבירות הסמים בכלל, ועבירות הקשורות בסם מסוג MDMA בפרט פורט במסגרת גזר הדין בעניינם של נאשמים 1 ו-2, ואין מקום לחזור על הדברים. כך גם ההתייחסות שם לסם מסוכן מסוג קוקאין.

לעבירות הסמים הללו חומרה רבה המחייבת ענישה מחמירה. ואולם, נאשמים 3 ו-4 לא הורשעו ביבוא סמים מסוכנים, לא הורשעו בקשירת קשר, וכתב האישום אף אינו מצייין כי היו חלק מהתכנון או הארגון של עבירות היבוא אשר ביצעו נאשמים 1 ו-2.

בהקשר זה יש לציין את הכלל הידוע לפיו עובדות כתב אישום מתוקן הן, והן בלבד, עומדות בפנינו בשלב השני של המשפט, גזירת הדין. צד להליך אינו רשאי לטעון טענות אשר לא באו במסגרת העובדות בכתב האישום המתוקן, בהן הודה נאשם. עובדות אלו הינן תוצאת הסכמת שני הצדדים, וככל שצד מסוים סבור היה כי יש להוסיף או להשמיט עובדה מסוימת, המקום לכך הוא טרם הצגת הסדר הטיעון, הגשת כתב אישום מתוקן והודאת נאשם בעובדותיו.

כתב האישום המתוקן אינו מעלה ביחס לנאשמים 3 ו-4 עובדות מהן ניתן ללמוד כי הם היו שותפים לתכנון ביצוע היבוא, או שותפים באופן כלשהו לקשר שנקשר בין האחרים או לפעולות שבוצעו בטרם הגיעו הסמים לישראל.

כך, העובדות המיוחסות לנאשם 3 מפורטות בסעיף 6 לאישום השני, והן בוצעו בתאריך 9.6.21, כאשר מדובר בסמים שהגיעו לישראל קודם לכן, והעובדות המיוחסות לנאשם 4 מפורטות בסעיף 6 לאישום הראשון, וגם הן בוצעו לאחר שהגיעו הסמים לישראל, בתאריך 5.6.21.

פעולות נאשמים 3 ו-4 עולות כדי סיוע לעבירות היבוא אשר ביצעו נאשמים 1 ו-2. מכתב האישום עולה כי נאשמים 1 ו-2 הם הגורמים המרכזיים והמבצעים של עבירות היבוא, ונאשמים 3 ו-4 הורשעו בסיוע לכך, סיוע אשר יש לבחון את פרטיו ומהותו.

10. קביעת מתחם העונש ההולם מתבצעת תוך התייחסות לנסיבות המסוימות של ביצוע העבירה בכל מקרה ומקרה. בכך ניתן ביטוי להיבט האינדיווידואלי של קביעת המתחם.

לפיכך, יש לבחון את הנסיבות המסוימות של הסיוע שסייעו נאשמים 3 ו-4 לעבירות יבוא הסם המסוכן שביצעו נאשמים 1 ו-2.

הענישה בגין סיוע הינה, על פי סעיף 32 לחוק העונשין, מחצית מעונשו של המבצע העיקרי.

ואולם המבחן אינו מתימטי, והנסיבות בכל מקרה יכולות להביא ליחס שונה. עונשו של מסייע נקבע בכל מקרה על פי הנסיבות המסוימות של הסיוע, אופיו, מידתו, דרגת חומרתו ודרגת הסיוע בו לביצוע העיקרי. סיוע יכול להיות בדרגות שונות של חומרה. לעיתים דרגת חומרת הסיוע תביא לסטיה לחומרה מענישה יחסית של מחצית מהמבצע העיקרי, ולעיתים לקולא.

ר' ע"פ 4592/15 5092/15 **אשר מסעוד פדידה נ' מ"י** (8.2.2016) בו נפסק:

"בגזירת עונשו של המסייע יבחן בית המשפט האם קיימת בנסיבות המקרה הצדקה לסטיה מן הכלל הקבוע בסעיף 32 לחוק העונשין אשר לפיו: המסייע לעבור עבירה, עונשו - מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי. במקרה של סטיה כזאת, העונש שיושט עליו יהא גבוה ממחצית עונשו של המבצע העיקרי."

ובהמשך :

"ככלל, המסייע הוא שותף עקיף ומשני למבצע העבירה; היוזמה לביצוע אינה שלו, ותרומתו מתבטאת ב"יצירת התנאים" לביצוע העבירה על ידי העברין העיקרי. תרומתו היא בגדר "אמצעי עזר" (פיזי או נפשי) של שותף עקיף ומשני ... מעשיו הם חיצוניים ונפרדים מן העבירה גופה, ונועדו לאפשר, להקל או לאבטח את הביצוע, והמסייע ככלל אינו "אבי הרעיון" לביצוע העבירה. מתוך כך, נקבע בסעיף 32 לחוק העונשין הכלל לפיו עונשו של המסייע יהא מחצית מעונשו של מבצע העבירה העיקרי. לא למותר להוסיף, כי גם סיוע עשוי להיות, מטבע המציאות, בדרגות שונות של חומרה, אשר גם אם אינן מוציאות את העברין מהגדרת מסייע,

יכולות בהחלט להשפיע על הענישה, וכך גם צו השכל הישר."

בע"פ 5807/17 5963/17 משה דרחי ואח' נ' מ"י (18.6.2018) נפסק :

"על פי חוק העונשין עונשו של המסייע הוא מחצית מעונשו של המבצע העיקרי. אולם, כמובן שאין עסקינן בנוסחה מתמטית מחייבת".

בע"פ 4463/12 לאוניד ארנבורג נ' מ"י (13.9.2012) נפסק :

"היחס שנקבע בחוק בין עונשו של המבצע העיקרי לבין עונשו של המסייע צריך על דרך הכלל להנחות את בית המשפט בגזירת הדין. יחד עם זאת, אין לומר כי מדובר ביחס שיש להקפיד על קיומו באורח דווקני ותיתכנה סטיות ממנו בשים לב לנסיבות המיוחדות של המקרה הנדון... אכן, מלאכת גזירת העונש אינה משימה טכנית הנשענת על יישום פעולות מתמטיות, אלא היא פעולה של איזון עדין בין מספר רב של שיקולים, שחלקם ענייני בנאשם עצמו וחלקם האחר נוגע לאינטרס הציבורי. בית המשפט נדרש, בבואו לגזור את דינו של נאשם, לשקול את עניינו הפרטני של הנאשם ולתת לנסיבותיו, לפוטנציאל השיקומי שלו ולגורמים רלוונטיים נוספים את המשקל ההולם. על כן, אין המדובר בגזירה אוטומטית של מחצית העונש בעניינו של המסייע מהעונש שנגזר על המבצע העיקרי, ויש שהנסיבות הפרטיקולאריות מחייבות הטלת עונש ביחס שונה."

בע"פ 2580/14 3539/14 אבו ליל חסן ואח' נ' מ"י (23.9.2014) נפסק:

"עונשו של המסייע נקבע כמחצית מעונשו של המבצע העיקרי [ראו: סעיף 32 לחוק העונשין]. להכרעה זו של המחוקק, אשר פועלה הישיר הוא בעניין עונשי המקסימום, צריך שתהיה השפעה גם על גזירת הדין, באופן בו עונשו של המסייע צריך שיהיה, ככלל, קל מזה של המבצע העיקרי, כך שישמר יחס מתאים של שקילות בין עונשו של המסייע לבין עונשו של המבצע העיקרי. אולם, כאמור, מלאכת גזירת הדין היא תמיד אינדיבידואלית ומשתנה לפי נסיבותיו המיוחדות של המקרה ושל הנאשם. לפיכך, אין מדובר בכלל מכאני המחייב העמדת עונשו של המסייע על מחצית עונשו של המבצע העיקרי, ויש להתחשב, כתמיד, במכלול הנסיבות הרלוונטיות לענישה".

בע"פ 8598/14 אריאל אלמליח נ' מ"י (1.3.2015) נפסק :

"כידוע, העונש בגין מעשה הסיוע יעמוד על מחצית העונש המרבי שנקבע בגין העבירה המושלמת (ראו סעיף 32 לחוק העונשין). מעיקרון זה נובע שככלל, עונשו של המסייע יהיה קל יותר מעונשו של המבצע העיקרי, נוכח חומרתו הפחותה והעקיפה של מעשה הסיוע ... ואולם, מכאן אין להסיק כי גזירת עונשו של המסייע תיעשה באופן מכאני, כך שהעונש יועמד תמיד על מחצית מעונשו של המבצע העיקרי."

בע"פ 1438/14 חסן בראזי נ' מ"י (26.3.2014) נפסק:

"מלאכת קביעת מתחם העונש מחייבת להתחשב, בשינויים המחייבים, גם בנסיבות המנויות בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין, ובין היתר בשאלה אם מדובר בסיוע במעשה או במחדל; אם הסיוע קדם לביצוע העבירה העיקרית או שהוא ניתן במהלך ביצועה; מידת תרומתו של הסיוע לביצוע העבירה העיקרית; תרומת הסיוע לנזק שהיה צפוי להיגרם ושנגרם בפועל; יכולתו של נאשם להבין את משמעות פעולותיו לרבות בשל גילו; ועוד...".

בע"פ 5214/13 סירחאן נ' מ"י (30.12.2013) התייחסות לשורת נסיבות הקשורות בסיוע ובקביעת מתחם העונש בעבירת הסיוע, ובהן האם היה מדובר בסיוע שקדם לביצוע העבירה העיקרית, סיוע בתכנון, או בעת ביצוע מידת התרומה של הסיוע לביצוע העבירה העיקרית ועוד - ר' סעיף 16 לפסק הדין: **"מבלי למצות, מתחם העונש של עבירת סיוע ייגזר מהנסיבות הבאות: אם מדובר בסיוע במעשה או סיוע במחדל; אם הסיוע קדם לביצוע העבירה העיקרית (סיוע בתכנון) או סיוע שניתן בעת ביצועה של העבירה העיקרית; מידת תרומתו של הסיוע לביצוע העבירה העיקרית; תרומת הסיוע לנזק שהיה צפוי להיגרם ולנזק שנגרם בפועל; יכולתו של הנאשם להבין את שהוא עושה, את הפסול במעשהו או את משמעותו, לרבות בשל גילו, ועוד".**

מהאמור לעיל עולה, כי בית המשפט יבחן את מכלול הנסיבות הנוגעות לביצוע העבירה, ואת אופי, אופן ומידת הסיוע שהוענק למבצע העבירה העיקרי, ואין מדובר בגזירה אוטומטית של מחצית העונש אשר יכול והיה נגזר על המבצע העיקרי.

בעניינם של נאשמים 3 ו-4 בחינת עובדות כתב האישום המתוקן, והמיוחס להם במסגרתו, מביאה למסקנה כי מדובר בסיוע ברף נמוך. כתב האישום המתוקן אינו מייחס למי מנאשמים 3 ו-4 עובדות מהן ניתן ללמוד על תכנון או שותפות כלשהי בתהליך כלשהו שאירע בטרם הגיעו הסמים לישראל. בבחינת העובדות המבססות את אשמו של נאשם אין מקום ל**"חשדות"** ואין מקום להשערות, אלא אך לעובדות המפורטות בכתב האישום.

סיועם של נאשמים 3 ו-4 מתמצה בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן והמציאות את פעולותיהם. ב"כ המאשימה הפנו לפסיקה המתייחסת לסיוע ולמידתו כפי שנקבעו שם, ואולם, סבורני, כי אין לייחס לנאשמים 3 ו-4 דרגת סיוע חמורה יותר, אלא פחותה באופן משמעותי מהדוגמאות שנטענו. כך, ב"כ המאשימה הפנו לת.פ. (ב"ש) 26357-10-15 מ"י נ' **מרדכי מזרחי** (1.11.2016) בו נאשם שהיה נהג משאית הוביל עבור אחרים סמים במשאיתו ונקבע שם כי פעולתו היתה זו אשר מימשה את הסיכון הטמון במעשה של אחר ובלעדיה הנזק לא היה יכול להיגרם. הנסיבות בעניינם של נאשמים 3 ו-4 שונות בתכלית. מי מהם לא הוביל סם כלשהו, ולא ניתן לומר על פעולת מי מהם כי בלעדיה לא יכול היה הביצוע העיקרי להתבצע.

זאת ועוד, ב"כ המאשימה הפנו לפסקי דין נוספים והוסיפו: **"המאשימה תדגיש, כי מעורבותם של הנאשמים במקרה דנן עמוקה הרבה יותר ממעורבות הנאשמים בפסקי דין 1, 2 העוסקים בסיוע ליבוא, שכן הם לקחו חלק**

בתכנון מהלך היבוא ולא נוספו אליו לאחר מעשה כמו בפסקי הדין הנ"ל. אין לקבל טענה זו, וקיים קושי למצוא עיגון לטיעון זה של ב"כ המאשימה בעובדות כתב האישום המתוקן.

כתב האישום המתוקן אינו מייחס למי מנאשמים 3 ו-4 כל פעולה שהיא לפני הגעת הסמים לישראל. מהלך הגעת הסמים אל מדינת ישראל בוצע בלא שכתב האישום המתוקן מייחס למי מהנאשמים 3 ו-4 פעולה כלשהי. הסמים הגיעו לישראל ורק לאחר הגעתם מייחס כתב האישום המתוקן לנאשמים 3 ו-4 ביצוע הפעולות כמפורט לעיל.

אין מדובר בפעולות אשר בלעדיהן לא היה מבוצע היבוא. מדובר בסיוע הנכנס להגדרה של סיוע על פי חוק העונשין, ואולם, בחינת נסיבות הסיוע על פי הכללים המפורטים לעיל, מביאה למסקנה כי מדובר בסיוע ברף נמוך ביותר, אשר בא בשלב מאוחר של ביצוע העבירה, ולא ניתן לומר כי בלעדי הסיוע לא ניתן היה להשלים את העבירה העיקרית.

אין בעובדות כתב האישום המתוקן כדי להביא למסקנה בדבר מעורבות "עמוקה" של נאשמים 3 ו-4 בתהליך היבוא, כפי טענת ב"כ המאשימה, וכך גם ביחס לנטען כי הם **"לקחו חלק בתכנון מהלך היבוא"**. טענות אלו אינן מעוגנות בכתב האישום המתוקן.

לפיכך, סבורני, כי אין מקום לקבל את טענת ב"כ המאשימה על כי יש להחמיר עם נאשמים 3 ו-4 מעבר להחמרה אשר היתה בענישה בפסקי דין אשר ב"כ המאשימה הביאו בטיעוניהם, ויש לומר כי הנסיבות כאן, הגם שחמורות הן, פחותות בחומרתן מהנסיבות באותם מקרים.

הענישה אליה הפנו ב"כ המאשימה בטיעונים כי מעשיהם של הנאשמים 3 ו-4 חמורים יותר, כללה מקרה בו בלדר סייע בהבאת אלפי כדורי MDMA ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל (ת.פ. (מרכז) 43980-11-17 מ"י נ' גרוס ואח'). סבורני כי קיים קושי של ממש לקבל את טיעון ב"כ המאשימה כי מעורבותם של הנאשמים 3 ו-4 במקרה הנוכחי "עמוקה" הרבה יותר ממעורבות הנאשם במקרה האמור. בתיק נוסף עליו מבקשים להסתמך ב"כ המאשימה בטיעון כי עניינם של נאשמים 3 ו-4 חמור יותר (ת.פ. מרכז 17157-12-12 מ"י נ' אורן ואח' (11.9.2019)), שם נאשם 2 ונאשמת 3 הורשעו בסיוע ליבוא סם מסוכן ונקבעו לגביהם מתחמי ענישה של 15-30 חודשי מאסר בפועל. ואולם, בחינת העובדות אשר יוחסו לנאשמים 2 ו-3 באותו מקרה מביאה למסקנה כי מדובר בנסיבות שונות בתכלית ובדרגת חומרה גבוהה הרבה יותר מהנסיבות של הסיוע שבוצע ע"י נאשמים 3 ו-4. כך, באותו מקרה נאשמת 3 טסה לאמסטרדם, שכרה חדר, נפגשה עם נאשם 2, העבירה לו על פי הוראת נאשם 1 את הארנק עם כסף, קיבלה מאדם שנשלח ע"י נאשם 1 מזוודה בעלת דופן כפולה בה הוסלקו 6 חבילות ובהן 4,932.99 גרם סמים מסוכנים מסוג MDMA והיא הגיעה לישראל כשהיא מצוידת במזוודה שהכילה את הסמים ומשם נסעה לביתה. נאשם 2 באישום נוסף נפגש באמסטרדם עם נאשמת 3 אשר העבירה לו ארנק עם כסף, הוא קיבל מאדם אחר מזוודה בעלת דופן כפולה בה הוסלקו 7 חבילות ובהן 5,565.6 גרם סם מסוכן מסוג MDMA כשהוא עוצם את עיניו באשר לתכולת המזוודה והוא טס והגיע לישראל ונעצר ע"י המשטרה.

בחינת העובדות מביאה למסקנה כי הנסיבות באותם מקרים חמורות כמה מונים מעניינם של נאשמים 3 ו-4.

אין באמור כדי לצמצם מחומרת מעשיהם של נאשמים 3 ו-4, אולם כאשר מבקשים אנו ללמוד על הענישה הנוהגת, יש לבצע אבחנה מתאימה של כל מקרה על פי נסיבותיו.

11. נאשם 3 ביצע שתי עבירות, האחת עבירת הסיוע ליבוא סם מסוכן, והשנייה החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, סם אשר נתפס ברשות נאשם 3 בעת מעצרו.

מדובר בשני אירועים על פי מבחן הקשר ההדוק אשר נקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.2014). אין מדובר במעשים דומים ואין מדובר במסכת עבירות נמשכת. מדובר בשתי עבירות אשר האחת אינה קשורה לשנייה. אין כל קשר בין עבירת הסיוע ליבוא סם מסוכן מסוג MDMA לבין העבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, מסוג קוקאין, שנתפסו על נאשם 3 בעת מעצרו. לפיכך, יש לקבוע שני מתחמי עונש הולם נפרדים בעניינו של נאשם 3.

תחילה למתחם העונש ההולם לעבירה של סיוע ליבוא סם מסוכן - הנסיבות של ביצוע העבירות של סיוע ליבוא סם מסוכן באישומים הראשון והשני, מפורטות לעיל.

בחינת מידת הסיוע ומכלול נסיבותיו כמפורט לעיל, מביאה כאמור למסקנה כי מדובר בסיוע ברף נמוך. לאור כך שמדובר בסיוע ברף נמוך, אשר אף אינו עולה כדי סיוע אשר בלעדיו לא יכולה היתה להתבצע העבירה העיקרית, הרי שאינני מוצא כי מתחם העונש ההולם צריך להיות בשיעורים של מחצית מהמתחמים הראויים לביצוע העיקרי בעניינם של נאשמים 1 ו-2.

יצוין כי בעניינם של נאשמים 1 ו-2 לא נקבעו מתחמים לאור כך שמדובר היה בהסדר טיעון אשר כלל טווח ענישה מוסכם, ולא היה מקום להרחבה בקביעת המתחם (סעיף 8 לגזר הדין בעניינם של נאשמים 1 ו-2). מכל מקום, לאור הרף הנמוך של הסיוע, הענישה בעניינם של נאשמים 3 ו-4 אינה צריכה להיות נגזרת מתמטית של מחצית הענישה אשר הוטלה על נאשמים 1 ו-2.

לאחר בחינת הפסיקה אשר אליה הפנו ב"כ הצדדים, ופסיקה אליה התייחסות בגזר הדין בעניינם של נאשמים 1 ו-2, אשר אינני מוצא מקום לחזור עליה כאן, ובחינת נסיבות ביצוע עבירות הסיוע על ידי נאשמים 3 ו-4, אשר כאמור הינו סיוע ברף נמוך, אני מוצא כי מתחם העונש ההולם לעבירות אלו שבוצעו על ידם, הינו בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל, כאשר ברף התחתון יכול וירוצה בעבודות שירות.

יצוין כי נסיבות ביצוע העבירות ע"י נאשמים 3 ו-4 שונות מעט כמפורט לעיל, אולם, אינני מוצא כי במהותן שונות הן בחומרה, ולפיכך, מתחמי העונש ההולם לגבי שניהם זהים.

ביחס למתחם העונש ההולם בגין עבירת החזקת הסם המסוכן שלא לצריכה עצמית ע"י נאשם 3 - בע"פ 8820/14 שחר נ' מ"י (17.5.2015) נפסק כי רמת הענישה בפסקי דין אשר נסקרו ע"י בית המשפט העליון כאשר מדובר

בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, כאשר מדובר בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר.

בעניינו של נאשם 3 מדובר בהחזקה שלא לצריכה עצמית, של סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל של 7.137 גרם נטו אשר נתפס על גופו בעת מעצרו, מובן כי המתחם צריך להיות נמוך יותר מזה אשר נקבע בע"פ 8820/14, שכן אין מדובר בעשרות של גרמים.

אפנה לרע"פ 1473/18 **אוחיון נ' מ"י** (22.4.2018) שם מדובר היה במי שבחיפוש בביתו נתפסו 4 יחידות סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל נטו של 1.6888 גרם כל אחת ויחידה נוספת במשקל נטו של 0.4185 גרם, דהיינו 7.1737 גרם נטו סם מסוכן מסוג קוקאין, כמות כמעט זהה לכמות אשר החזיק נאשם 3. ביחס למבקש שם נקבע ע"י בית משפט השלום מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר, והוטלו מאסר על תנאי, קנס בסך 2,000 ₪, ופסילה מותנת. בית המשפט המחוזי בערעור קבע כי **"על הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לעמוד, למצער, על שישה חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות"**, והדגיש כי אין הצדקה במקרה זה להציג רף תחתון נמוך יותר לאור כמות של הסם המסוכן אשר חולק למנות ולאור העובדה כי הסם נקנה עבור מסיבת רווקים ובסופו של דבר קבע מתחם בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בקביעת העונש חרג בית המשפט המחוזי לקולא מטעמי שיקום, לאור העתקת מקום מגוריו של המבקש מתל אביב לאזור צפון ושינוי אורחות חייו, ומתן משקל לתסקיר שירות מבחן חיובי, והשית על המבקש מאסר בפועל למשך חודשיים לריצוי על דרך של עבודות שירות. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ב"כ המאשימה עתרו להטלת עונש של 6 חודשי מאסר בגין העבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

מכאן, עולה ההנחה, אף שלא נטען בפני טיעון מסודר ביחס למתחם, כי ב"כ המאשימה רואים את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם ככזה הכולל שישה חודשי מאסר.

סבורני, כי לאור חומרת העבירה של החזקת הסם המסוכן מסוג קוקאין, המשקל, ופגיעתו הרעה של סם זה כפי שנקבעה בשורת פסקי דין, הרי שמתחם העונש ההולם על עבירה זו בלבד צריך להיות חמור יותר מהנטען, ולהתחיל ברף התחתון של תשעה חודשי מאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, ועד 24 חודשי מאסר בפועל, וזאת בנסיבות המסוימות של החזקת הסם המסוכן על ידי נאשם 3, כשאינו מחולק לצורך הפצה, וללא נסיבות נלוות.

ביחס לנאשם 3, הגם שנקבעו שני מתחמים, תהא ענישה אחת וכוללת לשתי העבירות שביצע.

הענישה

12. תסקירי שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים חיוביים.

כפי שפורט לעיל, הן נאשם 3 והן נאשם 4 עברו הליך טיפולי מסוים בשירות המבחן. לאחר הבעייתיות שעלתה

בתסקירים הראשוניים של שניהם, עלה כי שניהם שולבו בהליך טיפולי ושירות המבחן ממליץ ביחס לשניהם לתת מקום להיבטים השיקומיים, תוך המלצה על צו מבחן לצד של"צ, כאשר בעניינו של נאשם 4 אף צוין כי הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות יכול ויהיה בה כדי לקטוע את הרצף הטיפולי.

לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות האישיות של נאשמים 3 ו-4, אני מוצא כי על הענישה להיות ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, ולכלול מאסר על דרך עבודות שירות למלוא התקופה האפשרית, 9 חודשים, לצד צו מבחן לשנה, מאסר מותנה, קנס, ואינני מוצא מקום להטלת פסילה לאור נסיבות ביצוע העבירות על ידם.

ביחס לנאשם 3 - כאמור הוא נעדר עבר פלילי, עבר הליך טיפולי, ומטפל הוא כאב בבנה של בת זוגו, על כל הקשיים הכרוכים בכך.

אינני מוצא מקום לירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם, אך כאמור בעניינו מדובר בשני מתחמים ובשתי עבירות נפרדות, ולאור נסיבותיו אני מוצא כי על הענישה להיות אחת וכוללת ולהיות ברף התחתון של כל אחד מהמתחמים, כך שלבסוף תוטל ענישה אחת לריצוי בעבודות שירות.

יש בענישה זו משום הקלה עם נאשם 3, שכן כאמור, מדובר בשתי עבירות ובשני מתחמים, ואולם יש לתת את הדעת גם לעובדה שנאשם 3 היה במעצר כשלושה חודשים, ולאחר מכן בתנאים מגבילים, ובהינתן מכלול נתונים אלו, אני מוצא כי יש מקום להטיל ענישה אשר יש בה כדי הקלה מסוימת עימו, ונותנת היא ביטוי גם להליך השיקומי אשר עבר. יצוין כי אינני מוצא מקום לירידה אל מתחת למתחם, שכן יש לתת משקל גם לחומרת העבירות ולשיקולי הענישה הנובעים מחומרה זו, הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

יש בענישה הכוללת מאסר על דרך עבודות שירות כדי לתת ביטוי גם להיבט השיקומי.

המלצת שירות המבחן הכוללת עונש עם רכיב של"צ בלבד, אין בה כדי מתן מענה ולו מינימאלי לחומרה של העבירות אשר ביצע נאשם 3.

ביחס לנאשם 4, גם הוא נעדר עבר פלילי, וגם הוא עבר הליך טיפולי מסוים בשירות המבחן, ולאור עובדה זו ומכלול הנסיבות המפורטות לעיל, לרבות העובדה שהוא החל לעבוד במקום עבודה אשר מעסיקו העיד לגביו ולגבי תפקודו החיובי בו, אני מוצא כי על הענישה בעניינו להיות ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

אינני מוצא מקום לירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם, אין מדובר בהליך שיקומי משמעותי, ומדובר בעבירה חמורה אשר יש לתת ביחס אליה את המקום הראוי לשיקולי הענישה של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

נתתי דעתי לעובדה שנאשם 4 גם הוא היה במעצר כשלושה חודשים, אולם, בעצם העובדה שמוטל מאסר לריצוי על דרך עבודות שירות יש כדי הקלה גם עימו.

יש להוסיף, ביחס לשני הנאשמים 3 ו-4, כי אלמלא ההליך השיקומי המסוים אשר עברו, ואלמלא מכלול הנסיבות המפורטות לעיל, היה מקום להטיל ענישה מעל הרף התחתון, לאור כך שבעבירות אלו, ברגיל, יש צורך לתת משקל רב להרתעת הרבים, אך לא מצאתי לעשות כן בעניינם לאור הנסיבות האישיות המפורטות לעיל, והתהליך שעברו בשירות המבחן.

גם בעניינו של נאשם 4 אין לקבל את המלצת שירות המבחן אשר אין בה כדי מענה עונשי הולם לחומרת העבירה שביצע.

מובן, כי הטלת מאסר על דרך עבודות שירות תעמיד קושי מסוים לנאשם 4, אולם אינני סבור כי יהיה בכך למנוע המשך הליך טיפולי.

הענישה צריכה לאזן בין הצרכים הטיפוליים ושיקולי השיקום לבין הצורך להילחם בעבירות הסמים בכלל, ובעבירות הסמים החמורות אשר ביצע נאשם 4, כמו גם נאשם 3, בפרט.

נתתי דעתי לעובדה שנאשם 4 היה במעצר כשלושה חודשים ולאחר מכן בתנאים מגבילים. אולם, אינני רואה בכך כדי להביא לענישה נמוכה מהמתחם, מה גם שכאמור לא ניתן משקל רב לשיקולי ההרתעה בענישה האמורה.

התקבלו חוות דעת חיוביות מאת הממונה על עבודות שירות, ביחס לשני הנאשמים 3 ו-4.

מוטל על שני הנאשמים 3 ו-4 עונש זהה, הגם שנאשם 3 הורשע בעבירה נוספת, נפרדת, של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ועל פני הדברים יש להידרש לבחינת עקרון השוויון בנסיבות אלו. אינני סבור כי יש בכך כדי פגיעה בעקרון השוויון, שכן נסיבותיהם האישיות של נאשמים 3 ו-4 שונות, ולנאשם 3 נסיבות אישיות הקשורות לא רק בו, אלא גם במי אשר מטופל על ידו. זאת ועוד, בענינם של שני הנאשמים הענישה אשר הוטלה לבסוף הינה ברף התחתון של המתחם.

ביחס לרכיב הקנס בענינם של נאשמים 3 ו-4, הן משיקולי שיקום, והן בשים לב לעקרון השוויון אל מול נאשמים 1 ו-2 לא יוטל עליהם קנס משמעותי.

אשר לעתירה להטלת עונש שיכלול שלילת רישיון נהיגה, לא מצאתי לנכון להטיל זאת על מי מהנאשמים, משיקולי שיקום, שכן לרישיון הנהיגה משמעות ביחס לאפשרויות השיקום, ובענינו של נאשם 3, הרישיון נדרש גם לצורך הטיפול בבנה של בת זוגו.

13. לאור כל האמור, אני גוזר על כל אחד מהנאשמים 3 ו-4 את העונשים הבאים:

מאסר בעבודות שירות - מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. תקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. הובהרה לנאשמים 3 ו-4 חובתם לבצע את עבודות השירות, ובמידה שלא יעשו כן ניתן יהיה להמיר בעונש מאסר בפועל, וכך גם יוכל הממונה לפי שיקול דעתו, היה וימצא קיומה של עילה לכך.

נאשם 3 יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 5.2.23 כאמור בחוו"ד הממונה.

נאשם 4 יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 30.1.23 כאמור בחוו"ד הממונה.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. כל אחד מהנאשמים 3 ו-4 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

קנס - על כל אחד מהנאשמים 3 ו-4 מוטל קנס בסך 5,000 ש"ח או מאסר למשך 25 ימים תחתיו; הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 60 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

צו מבחן - ניתן בזה לכל אחד מהנאשמים 3 ו-4 צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. הנני מחייב את הנאשמים 3 ו-4 לשתף פעולה עם שירות המבחן, הכל על פי הנחיות שירות המבחן. מובהר לנאשמים 3 ו-4 כי באם מי מהם לא יקיים צו זה ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש לגביו.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א כסלו תשפ"ג, 15 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.